

[From.]

afgift, som tilmed ikke betyder noget i penge for staten, men derimod med rette er et stort irritationsmoment i de egne af landet, hvor den opkræves. Jeg siger derfor: ophæv den, højtærede minister — ellers må vi vende tilbage til dette forhold i en noget mere konkret form.

Uanset hvad vi foretager os, går udviklingen sin ubønhørlige gang, og landevejsnettets kapacitet er allerede i dag altfor ringe. Det gælder med hensyn til trafikken afvikling, og det gælder ikke mindre med hensyn til færdselssikkerheden. Jeg vil påstå, at allerede nu er forholdene helt uforvarselige. Jeg ser sådan på det, at uanset inflation og prisudvikling vil kravet melde sig indenfor en overskuelig fremtid, og skal vi først for alvor til at skabe et tidssvarende vejnet, skal milliarder nok få ben at gå på. Jeg vil da også tro, at noget sådant er under forberedelse, hvad planlægningen angår, og jeg kunne tænke mig at spørge den højtærede minister for offentlige arbejder — uden at forlange svar i dag, det kan vel ikke gives — hvor vidt man er i så henseende, altså med hensyn til planlægningen af det danske vejnet, og om vi ikke ved lejlighed kunne få en lille smule at vide om det. Vi er dog en del medlemmer i det høje ting, som har den allerstørste interesse deri.

Poul Claussen: Jeg skulle tage meget fejl, om ikke den diskussion, der i den senere tid har fundet sted om, hvorvidt overskuddet af de i vejfonden opsamlede millionbeløb vedblivende burde anbringes i statens investeringer, har bidraget til fremkomsten af det forslag, vi her behandler. Jeg vil da gerne gøre først den bemærkning, at den agitation, der er ført fra forskellig side, også i pressen, om anbringelsen af vejfondens ubrugte millioner, forekommer mig at have været i høj grad behersket af følelsesmæssige motiver.

Hvorvidt den nu foreslåede nye praksis på dette område ville frembyde en rimeligere og mere praktisk ordning, kan der efter min

formening være meget stærk tvivl om. Der- som man skulle opnå forslagsstillernes hensigt og forpligte finansministeren til at følge forslaget principper, vil disse mange penge fremtidig være at anbringe i obligationer, der formentlig i dag kan afkaste en rente af rundt regnet 6 pct. p. a., hvilke renter formentlig skulle komme vejfonden tilgode — sådan har jeg opfattet det. På den anden side måtte staten derefter forøge sit træk på nationalbanken med et tilsvarende beløb, og renteudgiften af sådanne træk og lån ville sandsynligvis blive af tilsvarende størrelse som renteindtægten for vejfonden, et forhold, der iøvrigt bliver ganske klart, dersom finansministeren, hvad han har mulighed for efter forslaget, vælger at anbringe midlerne i statsobligationer, i sådanne statsobligationer, som han f. eks. efter boligstøtteleven har bemyndigelse til at udstede. Resultatet vil da ganske enkelt blive det, at vejfondens midler fremtidig forrentes ved hjælp af midler, der hentes fra statens øvrige indtægter. Det kan, bevares vel, naturligvis siges at være et formål i sig selv, men det kan ikke være muligt, at det i den nuværende finansielle situation skal kunne betragtes som en nyttig foranstaltning, så meget mindre som lovforslagets gennemførelse ikke vil betyde en principiel ændring i den praksis, at midlerne stadig er til statens disposition.

Såfremt lovforslaget havde gået ud på, at kun kredit- og hypotekforeningsobligationer måtte komme i betragtning, havde det i hvert fald bygget på en idé, nemlig den, at man ville flytte disse investeringsmidler fra statens område til de pågældende institutioners, men det er ikke lovforslagets primære formål. Det ville vel også vise sig at give mindre heldige konsekvenser, når man tænker på, hvor store disse beløb er, og ydermere tænker på, hvad det kunne give anledning til i en situation, hvor en større del af millionerne skulle realiseres med relativt kort varsel.

Mit parti er iøvrigt i adskillige henseender enigt i ordførerens bemærkninger om, at det